

Vážený pane předsedo, vážení přísedící.

Po celou dobu hlavního líčení jsem očekával ten okamžik, kdy opřen o průběh důkazního řízení u tohoto soudu využiji svého práva závěrečného slova a obhájím svou čest, své jméno a čest své rodiny před tímto soudem a veřejností.

Dobře jsem měl od samého počátku promyšleno, jak opětovně zdůrazním nezákonnost svého trestního stíhání, kterému od samého počátku vůbec nerozumím, jak tedy se mám hájit, když mně to nevysvětlí ani mí právní zástupci.

Měl jsem v úmyslu položit panu státnímu zástupci nepříjemné řečnické otázky, na něž nikdo neodpověděl a asi už ani u tohoto soudu neodpoví.

„Proč orgány činné v trestním řízení zatajily od samého počátku skutečnost, že bankovní úložka ve výši 300 mil. Kč byla mému klientovi MOBA vrácena?“

„Proč v mém obvinění se výslovně uvádí, že tato bankovní úložka vrácena nebyla, i když dnes není pochyb, že se jednalo o lež a orgány policie o tom musely vědět?“

„Proč byl vypracován v přípravném řízení znalecký posudek, který vycházel z premisy, že bankovní úložka vrácena nebyla, i když muselo být známo, že tomu tak není?“

„Proč ani v obžalobě není o vrácení bankovní úložky ve výši 300 mil. Kč žádné slovo?“

Chtěl jsem se vši rozhodností říct, že pan státní zástupce zcela nekriticky uvěřil písemnému podání a výpovědi mých bývalých koncipientů mgr. Kapalína a mgr. Srby, kteří v té době byli v mé advokátní kanceláři jen pár měsíců po skončení vysoké školy. Nikdy se na řízení banky nepodíleli. Nikdy se nemohli setkat v celé komplexnosti s problémem sekuritizace tak, jak tato otázka byla řešena před tímto soudem. Necht' soud posoudí, zda hodnověrnost jejich svědeckých výpovědí není vážně zpochybněna například i tím, že z titulu své funkce v První hyberské, v době kdy oba již nepracovali v mé advokátní kanceláři, nejenže vytunelovali portfolio akcií První hyberské, jak přiznal i mgr. Srba ve svém výslechu, ale z jejich kanceláře zmizely i veškeré doklady, včetně originálních směnek, ručitelských a jiných závazků těch pohledávek, které byly předmětem sekuritizace v Moravia bance za několik set miliónů korun.

Chtěl jsem se zeptat, proč těmto svědkům přikládá obžaloba takový význam?

Chtěl jsem projevit své zklamání nad tím, jak orgány činné v přípravném řízení postupovaly protizákonně už tím, že v obvinění výslovně uvedly, že jsem způsobil škodu Moravia bance, ale neuvedly, jaký prospěch to přineslo jiné osobě tak, jak je to uvedeno jako nutný znak skutkové podstaty tr. činu zneužívání informací v obchodním styku v zákoně. Proč se to stalo?

Necht' soud posoudí, zda tyto řečnické otázky, i když v průběhu hlavního líčení nevyřčené, nevrhají stín pochybnosti nad průběhem přípravného řízení.

Měl jsem v úmyslu říct, že nesouhlasím s představou orgánů činných v přípravném řízení, kterou jsem slyšel na vlastní uši od policejního rady p. bc. Januse v průběhu vyšetřování. Je to myšlenka, že když si nejsou policisté jisti, zda někdo spáchal trestný čin či nikoliv, tak mají pokyn od státního zástupce podat návrh na podání obžaloby a teprve soud objektivně zhodnotí celou pravdu. To je podle mne

zbavování se odpovědnosti za rozhodování orgánů činných v trestním řízení, které v přípravném řízení mají působit jako objektivní a nezávislý subjekt. A jak se pak máme z toho pohledu dívat na základní princip trestního řádu- presumpci nevinny a jeho ustanovení, které výslovně orgánům činným v trestním řízení ukládá, že do práv osob je možné zasahovat jen v odůvodněných případech a jen na základě zákona?

Nakonec jsem měl v úmyslu z vlastní prožité zkušenosti říct tomuto soudu, že jakékoliv trestní stíhání kteréhokoliv občana podstatně změní jeho život, že v mnoha ohledech je to likvidační proces, který již v řadě aspektů nelze vzít nikdy zpět.

Nyní stojím zde, v krátké době před soudem již podruhé přednáším závěrečné slovo, s čímž jsem na začátku svého trestního stíhání před tímto soudem nepočítal. Cítím, že bych měl říct i něco jiného.

V něčem je tato situace naprosto stejná, jako v případě mého obvinění ve věci podvodu údajně mnou spáchaného vůči ČSOB, z něhož jsem byl soudem prvního stupně v dubnu letošního roku zproštěn. V čem je ta podobnost?

Stejně tady jako v předchozím případě cítím, že obžaloba byla od počátku konstruována uměle, byla nejasná, nesrozumitelná a právně neodůvodněná.

V obou případech, (tady zvláště po provedení posledních znaleckých posudků a výslechů znalců, zástupců ČNB a SKP MOBA) se obžaloba vůči mé osobě proměnila v něco, co nikdy se nemělo řešit před tímto soudem.

Obžaloba v obou případech podle mého hlubokého přesvědčení neunesla důkazní břemeno a neobhájila své základní tvrzení, že z celé sekuritizace měl prospěch jiný subjekt na úkor banky.

Dále obžaloba v obou případech neprokázala ničím relevantním své další tvrzení, že sekuritizace banku poškodila či měla poškodit. Jaký by byl konečně motiv banky poškodit sebe samou bez toho, že by někdo jiný měl z toho prospěch na její úkor?

V obou případech zaznívá stejně, že jsem měl být organizátorem celého procesu sekuritizace, ba dokonce i členem organizované skupiny. Obžaloba tuto svou vyřčenou pro mne neuvěřitelnou tezi v obou případech ani nejenže neobhájila, ale ani v důkazním řízení před soudem nikdy neobhajovala.

Nechávám na úvaze soudu, aby sám posoudil, zda výše uvedené podobnosti jsou pouze dílem ojedinělé náhody či nepořádku.

Tak jako v případě svého trestního stíhání v Praze se i tady ptám „Co tedy má obžaloba?“ Odpověď je stejná: „Obžaloba nemá nic, ale vůbec nic“.

Dovolte mi, vážený senáte Krajského soudu, připomenout ještě jednu věc. Při zahájení hlavního líčení před čtyřmi lety zde zazněla myšlenka, která byla přenesena i do médií, že úkolem soudu je objasnit i příčiny pádu Moravia banky. Podle mne obžaloba neprokázala v ničem, že příčinou pádu banky je sekuritizace. A už v ničem

neprokázala, že příčinou pádu banky je moje osoba. Naopak si myslím, ač nejsem ekonomem, že sekuritizace byla jedním z východisek pro řešení složité ekonomické situace banky, a to bez nároku na státní rozpočet, jako tomu bylo v jiných případech.

Zaslechl jsem od renomovaného soudního znalce při jeho výslechu v případě mého obvinění v Praze, že sekuritizace je vždy procesem na hraně zákona. Když probíhala sekuritizace v Moravia bance v roce 1997 prostřednictvím státní společnosti Česká finanční, bylo vše v pořádku. Žádný zákon porušen nebyl, i když zástupci ČNB jednoznačně prohlásili, že se jedná o stejný princip jako při sekuritizaci v roce 1998, jež je předmětem tohoto trestního stíhání. Vzpomeňme na výpověď ing. Krejčy a ing. Gabrhela z ČNB, že rozdíl v principu spočíval pouze v tom, že v prvním případě sekuritizaci realizoval stát, ve druhém případě soukromoprávní subjekt. Co může stát nemůže tedy za stejných podmínek trhu a právního prostředí učinit subjekt soukromého práva? Odpověď obou pánů byla, že sekuritizaci banka v roce 1998 mohla provést a že byla naprosto legální. Pro svou profesionální čest advokáta považuji též za důležité, že mohu potvrdit slova JUDr. Firly, SKP MOBA, že nevím o tom, že by někdo právně nebo jinak napadnul některou ze smluv, kterou připravovala moje advokátní kancelář pro sekuritizaci v MOBA z hlediska toho, že by nebyly připraveny odborně nebo že by nebyly v souladu se zákonem. Kde tedy by mělo být ono moje porušení zákona?

Vážený pane předsedo, vážení přísedící. Chci zde prohlásit, že jsem nikomu neměl v úmyslu nic ukrást ani jsem nic neukradl a že v tomto trestním řízení jsem nikdy neزالhal.

Chtěl bych vyjádřit své hluboké přesvědčení, že soudu věřím, jako jsem věřil soudu při jeho rozhodování v dubnu v Praze. Věřím, že rozhodne spravedlivě o mé nevině a zproští mne obžaloby, protože žádný trestný čin se nestal a já jsem žádný trestný čin nespáchal.